Lietas arhīva Nr. 104AA-0421-18/22
ECLI:LV:RAT:2018:1114.129029918.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2018.gada 14.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Brigita Būmeistere
tiesnese Zinaīda Lagzdiņa
tiesnesis Guntars Stūris
izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 8, administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 14.maija spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ķengaraga iecirkņa KPN vecākais inspektors M.Bartošs 2018.gada 5.aprīlī sastādījis /pers. D/ administratīvā pārkāpuma protokolu pēc Latvijas APK 175.panta pazīmēm par to, ka 2018.gada 16.februārī plkst.15.41 /adrese/ SIA /Nosaukums/ telpās /pers. D/ ļaunprātīgi nepakļāvās Rīgas pašvaldības policijas darbinieku likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus. /pers. D/ traucēja iestādes darbu un uz vairākkārtējām Rīgas pašvaldības policijas darbinieku prasībām nereaģēja, atteicās iziet no SIA /Nosaukums/ darba kabineta Nr.23 un aizturēšanas laikā fiziski pretojās policijas darbiniekiem, mēģināja izrauties no satvēriena, uz vairākkārtējiem aicinājumiem nomierināties un doties līdzi uz dienesta automašīnu /pers. D/ nereaģēja.

Ar šādu rīcību /pers. D/ izdarījusi Latvijas APK 175.pantā paredzēto pārkāpumu.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 14.maija spriedumu /pers. D/ atzīta par vainīgu Latvijas APK 175.pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīta ar naudas sodu 50,00 EUR (piecdesmit *euro*) apmērā.

Spriedumā norādīts, ka tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzinusi, ka ir pamats /pers. D/ vainas konstatācijai un sodīšanai par Latvijas APK 175.pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Spriedumā norādīts, ka /pers. D/ vaina pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar visiem pierādījumiem, kas fiksēti lietas materiālos, tas ir, 2018.gada 5.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC325498, 2018.gada 26.februāra Rīgas pašvaldības policijas darbinieka R.Kivkuļa ziņojums, liecinieku /pers. H/ 2018.gada 26.februāra un /pers. I/ 2018.gada 12.marta paskaidrojums, 2018.gada 26.februāra administratīvās aizturēšanas protokols Nr.04, CD diskā esošajā videoierakstā, kurā redzama /pers. D/ administratīvā pārkāpuma būtība, 2018.gada 19.marta Valsts policijas RRP Rīgas Ķengaraga iecirkņa KPN darbinieka inspektora M.Bartoša ziņojums, un pārējiem lietas materiāliem, kas atbilst Latvijas APK prasībām, un apstiprina pārkāpuma izdarīšanu.

Tiesa konstatēja, ka policijas darbinieks konkrētajā gadījumā pildīja dienesta pienākumus, un policijas darbinieka prasības ir bijušas likumīgas un nepakļaušanās tā prasībām ir bijusi ļaunprātīga.

Tiesa atzinusi, ka /pers. D/ ļaunprātīgi nepakļāvās likumīgajām policijas darbinieku prasībām, kuras noteiktas likuma "Par policiju" 10.panta 6.punktā, 12.panta 1., 2. un 4.punktā, 22.panta 1. un 3.punktā, tādēļ viņai jāuzņemas sekas par savu rīcību.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņēmusi vērā pārkāpuma raksturu un sabiedrisko bīstamību un pārkāpējas personību, atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 28.maija lēmumu precizēts Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 14.maija sprieduma aprakstošās daļas pirmās rindkopas pirmais teikums un motīvu daļas trešās rindkopas pirmā apakšpunkta pirmais teikums, norādot pareizo /pers. D/ administratīvā pārkāpuma izdarīšanas datumu ,,2018.gada 26.februārī".

Par minēto spriedumu /pers. D/ iesniegusi apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un lietvedību šajā lietā izbeigt.

Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norāda, ka pirmās instances tiesas spriedums ir netaisnīgs un nepamatots, jo viņa nav izdarījusi Latvijas APK 175.pantā paredzētās darbības.

Norāda, ka, lai konstatētu, ka viņa izdarīja Latvijas APK 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu, būtu jākonstatē kādā veidā izpaudusies ļaunprātīga nepakļaušanās, tas ir, kādam tieši likumīgajam rīkojumam vai kādai tieši prasībai viņa ļaunprātīgi nepakļāvās.

Sūdzības iesniedzējas ieskatā pašvaldības policijas inspektora R.Kivkuļa ziņojums satur vairākus apstākļus, kas neatbilst citiem pierādījumiem, tas ir, dokumentāli fiksētam videoierakstam, administratīvā pārkāpuma protokolā un spriedumā fiksētajām ziņām.

Norāda, ka spriedumā kļūdaini konstatēts administratīvā pārkāpuma protokola *a apriori* publiskā ticamība, jo nav neviena pierādījuma, ka viņa būtu atradusies 2018.gada 16.februārī plkst.15.41 /adrese/ SIA /Nosaukums/ telpās.

Apelācijas sūdzībā tālāk norādīts, ka tiesa nepamatoti izskatīja lietu bez viņas klātbūtnes, jo sūdzības iesniedzēja laika posmā no 2018.gada 27.aprīļa līdz 2018.gada 9.maijam bija slima, sakarā ar to nevarēja ierasties tiesas sēdē. Par to, ka viņa slima un nevarēs ierasties uz 2018.gada 7.maija tiesas sēdi, informēja tiesu 2018.gada 3.maijā iesniedzot iesniegumu, kuram pievienoja elektronisko slimības lapu. Tiesa nepamatoti konstatēja, ka sūdzības iesniedzēja neieradās neattaisnojošu iemeslu dēļ. Viņa ir trešās grupas invalīds. Tiesa šo apstākli neņēma vērā.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{20}panta un 289.^{21}panta nosacījumiem, 2018.gada 19.jūnijā tika pieņemts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija nekonstatē.

M o t ī v u d a ļ a

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, iepazinusies ar apelācijas sūdzības būtību un motīviem, uzskata, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Latvijas APK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 289.^{22} panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās „a" nodaļas prasībām. Minētās nodaļas 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai un šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesas kolēģija, pārbaudot administratīvās lietas materiālus to savstarpējā saistībā ar apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem, secina, ka pirmās instances tiesa izskatot administratīvo lietu ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, tādēļ tiesas kolēģija pievienojas Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 14.maija sprieduma motivācijai, kuru uzskata par pareizu, pamatotu un pilnībā pietiekamu, lai saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešās daļas nosacījumiem pie norādītajiem apstākļiem neatkārtotu lietā esošo pierādījumu analīzi un šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesas kolēģija norāda, ka apelācijas sūdzībā nav norādīti tādi apstākļi, kas varētu būt par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai, kā arī uzskata, ka apelācijas sūdzība nesatur arī tādu apstākļu uzskaitījumu, kurus jau nebūtu vērtējusi pirmās instances tiesa.

Attiecībā par apelācijas sūdzībā norādīto, par to kādā veidā izpaudusies viņas ļaunprātīga nepakļaušanās – kādam tieši likumīgajam rīkojumam vai kādai tieši prasībai viņa ļaunprātīgi nepakļāvās, lai konstatētu APK 175.pantā paredzēto pārkāpumu, tiesas kolēģija norāda, ka Latvijas APK 175.pantā ir paredzēta atbildība par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

Latvijas APK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, savukārt, saskaņā ar Latvijas APK 243.panta astoto daļu pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Tiesas kolēģijai, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tas ir, 2018.gada 5.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC325498 (l.l.5), 2018.gada 26.februāra Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes inspektora R.Kivkuļa ziņojumu (l.l.7-9), 2018.gada 19.marta Valsts policijas RRP Rīgas Ķengaraga iecirkņa KPN inspektora M.Bartoša ziņojumu (l.l.15), 2018.gada 26.februāra liecinieku /pers. H/ (l.l.12) paskaidrojumu un /pers. I/ paskaidrojumu (l.l.22-23), 2018.gada 26.februāra administratīvās aizturēšanas protokolu Nr.04/2018/00430 (l.l.11), CD diskā esošo videoierakstu (l.l.10), nerodas šaubas par /pers. D/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 175.pantā.

Likumā "Par policiju" 22.pantā noteikts, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis, un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. Policijas darbinieks atrodas valsts aizsardzībā, viņa godu un cieņu aizsargā valsts. Policijas darbinieka goda aizskaršana, pretošanās viņam, viņa dzīvības un veselības apdraudējums, kā arī rīcība, kura traucē pildīt dienesta pienākumus, ir sodāma Latvijas Republikas likumos noteiktajā kārtībā.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa ir likumīgi un pamatoti konstatējusi, ka /pers. D/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām, tas ir, /pers. D/ traucēja iestādes darbu un uz vairākkārtējiem Rīgas pašvaldības policijas darbinieku prasībām nereaģēja, atteicās iziet no SIA/Nosaukums/ darba kabineta Nr.23 un aizturēšanas laikā fiziski pretojās policijas darbiniekiem, tādējādi, ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajai prasībai, policijas darbiniekam pildot sabiedriskā amata pienākumus, jo ņemot vērā likuma „Par policiju" 22.panta nosacījumus, tad jebkurš policijas darbinieka rīkojums, ko viņš izdevis, pildot dienesta pienākumus, atzīstams par saistošu un sākotnēji jāizpilda, ja vien tas nav acīmredzami pretlikumīgs, kurš būtu pretlikumīgs jebkuros apstākļos, nevis balstīts uz personas subjektīvo attieksmi pret policijas darbinieka rīkojumu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka /pers. D/ ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 175.panta.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nepamatoti izskatīja lietu bez viņas klātbūtnes, jo laika posmā no 2018.gada 27.aprīļa līdz 2018.gada 9.maijam bija slima.

No lietas materiāliem, tas ir, no 2018.gada 3.maija /pers. D/ iesnieguma tiesai redzams, ka /pers. D/ lūdz atlikt lietas izskatīšanu uz citu datumu slimības dēļ.

Tiesas kolēģija, atsaucoties uz tiesu praksi, ka par neierašanos uz tiesas sēdi attaisnojošu iemeslu atzīstams ārstēšanās stacionārā vai mājas režīms, pievienojas spriedumā dotajai argumentācijai, ka pie administratīvās atbildības saucamai personai uz lietas izskatīšanas dienu nav noteikts neviens no Ministru kabineta noteikumos Nr.152 "Darbnespējas lapu izsniegšanas un anulēšanas kārtība" noteiktajiem ārstēšanās režīmiem, līdz ar ko tiesas kolēģija apelācijas sūdzībā norādīto uzskata par nepamatotu un uzskata par pamatotu tiesas atzinumu, ka pie administratīvās atbildības saucamās personas lūgumu par nepamatotu un neierašanos par neattaisnojošu.

Sūdzības iesniedzējas norāde, ka spriedumā kļūdaini konstatēts administratīvā pārkāpuma protokola *a apriori* publiskā ticamība, jo nav neviena pierādījuma, ka viņa būtu atradusies 2018.gada 16.februārī plkst.15.41 /adrese/ SIA /Nosaukums/ telpās, nav pamatota.

Kā redzams no lietas materiāliem, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa 2018.gada 28.maijā ir pieņēmusi lēmumu precizēt pārrakstīšanās kļūdu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 14.maija spriedumā attiecībā par kļūdaini norādīto pārkāpuma izdarīšanas datumu, tas ir, no 2018.gada 16.februārī uz 2018.gada 26.februārī, un tiesas kolēģija uzskata, ka apelācijas sūdzībā norādītais arguments šajā jautājumā nevar būt par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

Sūdzības iesniedzējas norāde, ka pašvaldības policijas inspektora ziņojums satur vairākus apstākļus, kas neatbilst citiem pierādījumiem […], nav pamatota.

Policijas darbinieki ir valsts amatpersonas, kuru sastādītajiem dokumentiem *a priori* ir piešķirama publiska ticamība, ko iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina. *(skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 12.novembra rīcības sēdēs lēmumu lietā Nr.SKA-674/2008).* Lai apšaubītu policijas darbinieka ziņojumā minētos faktus ir jākonstatē apstākļi, ka policijas darbinieks protokolā būtu apzināti fiksējis nepatiesas ziņas, vai arī tādi apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti.

Tiesas kolēģija norāda, ka lietā šādi apstākļi nav konstatēti.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti pie administratīvās atbildības sauktajai personai /pers. D/ piemēroja sodu par

administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, un atzīst, ka /pers. D/ uzliktais naudas sods 50,00 *euro* apmērā ir samērīgs un atbilstošs viņas izdarītajam pārkāpumam.

Tiesas kolēģija vērš uzmanību, ka Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (S*enāta 2010.gada 11.marta sprieduma lietā Nr.SKA-66/2010 14.punktu, 2012.gada 21.februāra rīcības sēdes lēmumā lietā Nr.SKA-186/2012 10.punktu, 2013.gada 1.jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-584/2013 10.punktu*).

Minētos nosacījumus tiesa ir ievērojusi un tiesas kolēģija Augstākās tiesas viedokli ņem vērā arī izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto.

Tā kā tiesas kolēģija nav konstatējusi tādus apstākļus, kas varētu būt par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai un administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanai, līdz ar to, pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21], 289.[22] pantiem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

/pers. D/ sūdzību noraidīt, bet Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018.gada 14.maija spriedumu, atstāt negrozītu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese B.Būmeistere

Tiesnese Z.Lagzdiņa

Tiesnesis G.Stūris